

+

Lov og Evangelium

ISSN 2387-5275

NR. 8

OKTOBER 2021

57. ÅRGANG

Foto: Ingar Gangås

*«Men når grøden er moden, sender han straks sigden ut,
for høsten er kommet.» Mar 4:29*

Oppbyggelig blad på evangelisk, luthersk grunn

BLADET LOV OG EVANGELIUM

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon.
Det er gratis og kommer med 10 nummer i året.
Frivillige gaver kan sendes kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseendring:

Fredrik Heian, Skreåvegen 90,
4440 Tonstad. Tlf. 901 94 758

E-post: fredrik_heian@hotmail.com

Redaktør: Ingar Gangås, Følstadvegen 135,
7690 Mosvik. Tlf. 901 51 234

E-post: ingar.gangas@live.no

Redaksjonsråd: Per Bergene Holm,
Dag Rune Lid og Ragnar Opstad
Layout: Olav Gangås

NORSKLUTHERSKLEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL støtter den lutherske kirken i Moldova og luthersk litteraturarbeid i Bolivia og Peru.

Formann: Fredrik Thorbjørnsen, Hemsgata 54
3242 Sandefjord Tlf. 905 95 749

E-post: fredrtho@online.no

Sekretær: Martin Fjære, Valberggrenda 13 A,
3160 Stokke. Tlf. 979 89 427

E-post: sekretar@nll.no

Kasserer: Valberggrenda 13 B,
3160 Stokke. Tlf. 33 33 89 01

E-post: fossnes.kontor@gmail.com

Bankgiro: 3000 22 26193 / Vippsnr. 15095

Svensk kontonr.: 8169-5, 694 381 912-5

Dansk kontonr.: 7604 1734369

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme arven fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: Valberggrenda 13 B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00

E-post: bibelskolen@nll.no

Bankgiro: 3000 22 26193 / Vippsnr. 15095

Rektor: Per Bergene Holm, Holmveien 20,
3282 Kvelde. Tlf. 995 09 060

E-post: pbholm@online.no

INTERNETT: www.nll.no

Innhøstning

Alle mennesker går mot en høst. Vi skal alle forlate dette jordelivet en dag. Det gjelder å være rede til oppbrudd når innhøstningen kommer.

«Salige er de som tvetter sine kjortler, så de må få rett til livets tre, og til å gå gjennom portene inn i staden», vitner apostelen Johannes (Åp 22:14). En engel hadde ført ham opp på et høyt fjell, og han ble vist «den hellige stad Jerusalem, som kommer ned fra himmelen, fra Gud. Den strålte som den mest kostbare edelsten, som krystallklar jaspis» (21:10-11). Intet menneske på denne jord er i stand til å fatte hvor fint og godt det skal bli i himmelen. Der er alt fullkomment, uten synd. Du må ikke stille deg slik at du ikke kommer dit.

«Se jeg kommer snart!», sier Jesus, «salig er den som tar vare på de profetiske ord i denne bok» (22:7).

Hva vil det si å være salig og ta vare på de profetiske ord – Bibelen?

Salig – det er å være i den lykkelige tilstand å høre Jesus til og være arving til himmelen. Det er å ha fått sine overtredelser forlatt og sin synd skjult. Den som har erfart det, elsker Jesus og hans Ord og venter hans komme.

Hvordan er *ditt* forhold til Bibelen? Er du tvettet ren i Lammets blod og rede til å ta imot Jesus når han kommer? På dette avgjøres din evige skjebne.

Ingar Gangås

Troens skjold

Fra Ludvig Hope

«Grip framfor alt troens skjold, som dere kan slokke alle den ondes brennende piler med.»

Ef 6:16

Kristenlivet er først og sist et liv i tro. Mister en kristen troen, da er han veik som et strå. Alt blir natt, alt blir uløste gåter. Alt det vi har erfart i livet med Gud, gagnar oss ingenting når troen er borte. Foten makter ikke å ta et eneste steg på livets vei. Der troen er borte, blir sannhetens belte spent av vår lend. Vi mister rettferdighetens brynje, og fredens evangelium gir oss ingen kraft.

«For vi vandrer i tro, ikke i beskuelse.»

Vår tro er den seier som overvinner verden. Eier vi så denne underlige evnen: å holde fast ved den usynlige slik som vi så ham, da får vi kraft om vi er aldri så

veike, mot om vi er aldri så motløse, da kan vi ta faste steg på livets vei.

Men troen har ikke bare den oppgaven å holde fast på den usynlige. Troen lar oss *oppleve* Guds kraft og Guds hjelp. Abraham trodde Guds ord, og ved denne tro fikk han Isak. David vågde seg i strid med Goliath i tro på den Gud som hadde hjulpet ham før, og han kom tilbake med seier.

Dersom vi bygde forgjeves på Guds ord, da måtte troen gå under og hver kristen gi opp kampen. Men slik er ikke Guds rike. Vi blir ført inn i Guds kraft – og går ut av kampen med seier. Da får vi nytt mot til et nytt skritt fremover mot målet. Han som hjalp meg før da det knep, han vil ikke svikte meg nå heller. Opplevelse styrker troen.

Troen leder oss ikke bare mot fienden, men også inn i dette at vi kan

Innhold, oktober 2021

Innhøstning. Av Ingar Gangås.....	side 2
Troens skjold. Av Ludvig Hope.....	side 3
Den store, hvite trone. Av Kristian Fagerli.....	side 5
Musikkens påvirkning. Av Frank Garlock.....	side 6
Misjonsnytt.	side 9
Møtekalender.	side 11
Referat fra årsmøtet i NLL 2021. Av Øystein Laberget.....	side 12
Ny formann i Lekmannsmisjonen. Av Martin Fjære.....	side 13
Rapport fra Sør-Amerika. Av Ingar Gangås.....	side 14
Sko på føttene. Av Sigbjørn Agnalt.....	side 18
Den store, hvite flokk. Av Ole Hallesby.....	side 20

se og eie usigelige og usynlige ting, ofte best når vi er mest hjelpeløse. Så stor er troen.

Men dette kan ikke satan se rolig på. Han må prøve å få dette sterke skjoldet ut av hendene på den kristne. Derfor må vi ikke bare føre vår kamp i tro, vi må også kjempe *for* vår tro.

Når satan vil ta troen fra en kristen, da bruker han list. Han kommer ikke med sverd. Han kommer med fred og fagre ord. Det gamle spørsmålet: «Har Gud virkelig sagt?», forstår han å gjøre både nytt og fornuftig – helt til vi står midt inne i tvilen.

Er du sikker på at du er rett omvendt? Er troen din rett? Tenk om du bedrar deg selv? Var det ikke like godt å slutte med alt, det går jo galt likevel.

Slik kan satan komme når han vil ta troen fra oss. Eller han kommer på denne måten: «Er du sikker på at Guds ord er å stole på? Er Jesu grav tom? Er det noe evig liv å kjempe for? Er noen kommet tilbake fra dødsriket og har sagt at det er noe liv bak graven?

Den som lar tanken få lov til å styre seg og vil finne svar med forstanden, han mister troen. Men den som er så klok at han går til frelseren med alt, han skal få se «større ting» og få en sterkere tro. Det sier Guds ord, og det sier de som gjemte seg i hans hytte på den onde dag.

*Ditt ord, ditt ord meg giver ro
og er mitt faste anker
når satan stormer mot min tro
med mange tvilens tanker.
Hva akter jeg hans trussel mer!*

*Min tro Guds milde hjerte ser
igjennom Jesu vunder.*

Det er vel fare for at vi er lite våkne på dette punkt, vi kristne. Derfor minker troen bort litt etter litt uten at vi selv vet det.

Jesus har sagt oss at jo mer Kristi dag nærmer seg, jo mindre tro blir det på jorda. «Men når Menneskesønnen kommer, mon han da vil finne troen på jorden?» (Luk 18:8). I grunnen er det ikke noe galt tegn at vi må stille opp til kamp mot tvilen. Den som elsker sannheten, må søke svar og få sikkerhet for at troen er rett. Men han må søke svaret på den rette plassen.

Her er mange, mange mennesker med en tro som aldri blir plaget med en skygge av tvil. Alt er for dem så selv-sagt sant. Og så sover de dødens søvn i en slags tro midt i satans fang.

Det som gjør at djevelen lar dem være i slik god ro midt i deres tro, er det at de bygger livet sitt på troen i stedet for på Jesus.

Når de så møter fram på dommens dag med sin selvgjorte tro, må de bort fra Gud. Om de banker på porten, så svarer det innenfor: «Jeg kjenner dere ikke!»

Når Hans Adolp Brorson synger om det kristne skjold, legger han stor vekt på at det å bære skjoldet, er det samme som å eie Jesus. På det viset gir han den viktigste det største håp om seier. Han sier:

*Opp kun å take Guds fulle rustning
på! Kom kun du svake, Guds Sønn
vil med deg gå! Lær kun å føre det
sterke troens skjold, det er å gjøre
sin Jesus til sin voll. Hvem kan deg
røre? Du er i god behold.*

På samme tid som dette er så sant som det er sagt, så kan vi ikke komme bort fra at det er selve troen som er skjoldet, når vi skal ta ordene som de står. Vi vet også av egen erfaring at når allslags ondskap søker inn på oss som giftige brannpiler, da er det den indre tilliten til Guds nåde som bærer oss og berger oss. Der troen er borte, der står vi på bare bakken og er skyteskive for satans hær uten minste evne til motstand.

Denne mangel på tro stanset Israël på veien til Kana'an. Ved Kades Barnea måtte de snu og kom ikke lenger på førti år.

Om vi har øynene åpne, vil vi oppdage mange slike stanser i vår Kana'ans ferd og mange nederlag, fordi vi tvilte på ham som lovte oss seier i de hardeste slag, dersom vi bare gikk tillitsfulle i kampen.

Der vi skulle ha gått på med fritt mot alene eller i samlet flokk, der stanset vi, fordi vi tvilte. Fiendene ble større for oss enn Guds ord.

«Det står skrevet», sa Jesus da han møtte satan, og satan måtte gå. Om vi lærte å føre striden med et «det står skrevet», da skulle vi vinne oftere enn vi gjør.

Når Paulus formaner Timoteus til å holde seg fra det onde, sier han også at det gjelder å jage etter det gode, også etter tro. Det må finnes en vei som fører fram til mer tro. Måtte vi finne den veien, da skulle vi bli frimodige stridsmenn for Jesus Kristus.

*Fra boken «Ånd og kraft»,
Lunde Forlag, Oslo 1971*

Den store, hvite trone

På fallets dag hadde Gud reist sin nådestol der menneskene kunne tre fram. Hvis de ville. Og noen, ja, mange hadde trådt fram. Det hadde vært nådens dag.

Her på den ytterste dag har Gud reist sin domstol, der menneskene skal tre fram. Enten de vil eller ikke. Og alle føres fram.

Nå er det dommens dag. Nå er nådens tid over. Det vil ikke bli gitt flere sjanser. Det er ingen appellmulighet. Og vi aner det ubønnhørlige, det endelige, det udiskutable:

«...og bøker ble åpnet» (Åp 20:12).

Ikke en munn mer åpner seg i protest eller forakt eller hån. Ikke et ord mer til unnskyldning. Alle tier. Det er bokstavelig talt sannhetens øyeblikk. For bøkene lyver ikke. Guds bøker har aldri løyet. Gud ser alt, vet alt, kjenner alt. Alt står i bøkene.

Og vi dømmes etter våre gjerninger.

Bare det er gode gjerninger som springer fram av et hjerte som elsker Herren.

Og bare det hjertet elsker Herren som er født av Herren, for da ble kjærligheten øst inn i det som fødsels gave fra tronen.

*Av Kristian Fagerli
Fra boken «Mot kveld»*

Musikkens påvirkning

Av Frank Garlock

LEKSJON 5

En komponist fra New Age har sagt at deres musikk reflekterer det som de tror på. Denne musikkgenren kjennetegnes ved korte tema som repeteres, den har et mønster som gjentas, det er lite variasjon, ingen regler, heller ingen form, nesten ingen melodi, men alt er svevende, liksom uten grenser. Det hele virker mystisk. Når vi vet at de taler om å kanalisere transcendentale meditasjoner gjennom musikken sin, og at mange av deres komponister har stått fram og sagt at det er okkulte ånder som hjelper dem med å lage musikken, må vi på det sterkeste advare mot slik musikk. Det besnærende med den er at den ikke har den dunkende rytmen som den rockemusikken har, derfor er det mange unge som tror at denne nye musikken er ufarlig. For å nå tilhørerne med den okkulte, og for å lykkes med å «hypnotisere» og påvirke sjelene, vet disse aktørene at den beste måten å «kontrollere» et menneskesinn på, slik at de får herredømme over det, er å skape «stillhet» og «søvndysse» intellektet, vår forstand og vårt sinn.

Det er tankevekkende at mye av den musikken som i dag benyttes til aerobic for eksempel, enten er hard rockemusikk eller musikk fra New Age. Når kristne oppsøker treningssentra, eller driver aerobic – med denne verdens musikk til – skal de vite at de utsetter seg for en stor fare. Historien har vist, og vi har al-

lerede nevnt, at rockemusikken påvirker negativt. Vi vet at da denne «opprørske» musikken kom, førte det til økt alkoholmisbruk, mer bruk av hasj og narkotiske midler, et mer utsvevende liv, og mange av dens utøvere har slitt med angst og depresjoner. Et eksempel er rockekongen, Elvis Presley, som endte sitt liv, nedbrutt og ødelagt.

Det er tragisk når ungdommer fra kristne heimer blir dratt mot disse miljøene og faller fra. I en familie kan barna gå i hver sin retning. Hva kan den største årsaken til dette være? Som regel får vi høre at disse ungdommene er blitt for strengt oppdratt, foreldrene har vært for pietistiske osv. I USA ble det foretatt en undersøkelse for noen år siden, der intervjuobjektene ble spurt om hvorfor de forlot kristendommen. Bare 1,6 % svarte at det var regler og streng oppdragelse i heimen som var årsaken. Over 20 % av de spurte sa at verden og verdens musikk var det avgjørende. Hele 57 % sa at den verdslige musikken var en av de største grunnene til at de ble dratt bort.

Popidolene lokker til seg ungdom fra kristne sammenhenger ved å si at de er da ikke annerledes enn de kristne. Se bare på hvordan de kristne lever, de er da ikke bedre enn oss! Og dessverre har de ofte så altfor rett, grensene mellom kristen og verdslig livsførsel er nesten utvisket. I dag er det snart like mange «kristne» rockeartister som det er verdslige!

En voksen ungdom ville gjerne vitne for sine tidligere klassekamerater. Han inviterte dem hjem og forberedte dem på at de skulle være med på en liten spørreundersøkelse. Spørsmålet han stilte dem, var dette: Hvilke tre ting ville dere gjerne like at livet skulle gi dere? De aller fleste svarte, i samme rekkefølge:

1. Å være elsket (kjærlighet)
2. Å bli lykkelige (glede)
3. Å få et godt og fredelig liv (fred).

Da han oppdaget dette, leste han ordet fra Galaterbrevet (5:22) for dem: «Men Åndens frukt er *kjærlighet, glede, fred*, langmodighet, mildhet, godhet, trofasthet, saktmodighet, avholdenhet» (Gal 5:22). «*Dette* kan Jesus gi dere», sa han, «det kan ikke oppnås i verden!»

Du blir ikke lykkelig før du har gitt Jesus hele deg! Som vi har nevnt tidligere, vil han ha både ånd, sjel og legeme (Rom 12:1-2). Da først får du fred og kommer i det rette forholdet til Gud, deg selv og dine medmennesker. Tar vi for oss dette med sjelen, eller forstanden, det som Bibelen ofte omtaler som vårt sinn, har vi mange ord i Skriften som taler om hvor viktig det er at vårt sinn er grunnfestet i Jesus: Her vil vi nevne noen av dem: «Den som har et grunnfestet *sinn*, ham lar du alltid ha fred, for til deg setter han sin lit» (Jes 26:3). «For dette er den pakt jeg vil opprette med Israels hus etter disse dager, sier Herren: Jeg vil gi mine lover i deres *sinn* og skrive dem i deres hjerter. Og jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk.» (Heb 8:10). «For hvem kjente Herrens sinn, så han kunne

undervise ham? Men vi har Kristi *sinn*» (1Kor 2:16). Et annet sted sies det: «For øvrig, brødre: Alt som er sant, alt som er ære verd, alt som er rettferdig, alt som er rent, alt som er verd å elske, alt som folk taler vel om, alt som duger og er ros verd – gi akt på det!» (Fil 4:8). Her er det altså tale om å gi akt på, eller: *tenke nøye igjennom* hva det er som kan bevare vårt sinn, slik at det er rettet på Jesus og får stå i et rett harmonisk forhold til ham. Disse fire bibelhenvisningene alene skulle være nok til å ta avstand fra rockemusikken, som vi vet nedbryter vårt sinn og vil ta vår sjel til fange!

Hva tenker du på når du er alene? Vi skulle ta til oss det Josva fikk høre. Han fikk råd om å holde seg til Guds ord, det han hadde fått gjennom Moses: «Denne lovens bok skal ikke vike fra din munn. Du skal grunne på den dag og natt, så du akter vel på å gjøre etter alt det som står skrevet i den. Da skal du ha lykke på dine veier, og da skal du gå klokt fram» (Jos 1:8). Josva var lydig, og ble rikt vel-signet av Herren.

Det fortelles om kong Saul at da han var ulydig mot Gud, ble han plaget av en ond ånd. «Men Herrens Ånd vek fra Saul, og en ond ånd fra Herren forferdet ham» (1Sam 16:14). Dette må vi forstå som at han ble deprimeret og led i angst fordi han ikke lenger vandret rett med Gud. Da David spilte på harpe for ham, lindret Gud ham gjennom musikken. «Når da denne ånden kom over Saul, tok David harpen og spilte på den. Da fikk Saul lindring. Det ble bedre med ham, og den onde ånden vek fra ham» (1Sam 16:23). Når det står at David tok

harpen og *spilte på den*, så skjønner vi at det var noe i selve *musikken* som lindret ham.

Musikken virker altså på oss. Spiller vi korpsmusikk, settes ben og armer i bevegelse. Du får trang til å følge takten. Hører du på sterk rytmisk musikk, slik som i rockemusikken, der rytmen vugger frem og tilbake på en sensitiv og slibrig måte, blir du revet med. Nå er det ikke rytme i og for seg det er noe galt med. Du har også en hjerterytm. Det er ikke noe galt med den. Naturen har rytme, og slik kunne vi nevne mye som er rytmisk uten at det er noe syndig ved det. Vi kan heller ikke si at *synkopen* er syndig i seg selv. Synkope er et begrep som beskriver en rytme som faller mellom grunnslagene i en takt. Dette skaper en effekt av at rytmen blir forskjøvet i forhold til grunnslagene. Rytmen kommer tidligere eller senere enn forventet. I hallelujakoret i Händels Messias er det flere synkoperinger, men ingen vil vel påstå at det er et eksempel på syndig musikk? Likevel vil vi sterkt advare mot bruk av synkoperinger for å lage en sensuell svingende musikk (swing). Den er sterkt erotisk. Et av hovedargumentene mot popmusikken, er nettopp dette. Se bare på hvordan utøverne svinger og vrikker seg til slik musikk, noe som slett ikke sømmer seg i kristen sammenheng.

Mange stempler valsetakten som spesielt syndig, eller det vi kaller tre fjerdedels takt. Det er ingen tvil om at denne stilen kan virke uheldig på et oppbyggelsesmøte, spesielt hvis takten blir så intens at den nærmer seg «bryggedansen». Da må vi spørre: Er

det hensiktsmessig med en musikk på bedehuset som setter hender og føtter i bevegelse, der det er om å gjøre å skape stillhet og lydhørhet for Guds Ord? Svaret er innlysende.

Hva så med sentimentale harmonier? Ta f. eks. sangen «Just som jeg er, ei med et strå av egen kraft å bygge på». Vi kan synes at melodien er søtladen, men vi kan ikke si at den er direkte syndig. Likevel må vi advare mot at sang benyttes til å skape stemning. Det går ikke an å lage vekkelser med overtalelseskunst og bruk av sentimental musikk. Da er vi over i svermeriet. Sann vekkelser skapes bare ved Ordet, der loven taler til samvittighetene og evangeliet leder til frelse og frihet i Jesus Kristus.

Og slik kunne vi fortsette å nevne eksempler, f. eks. hevde at trommer er spesielt syndige i seg selv, men det ville være en overdrivelse. Tenk bare på hvordan Juleoratoriet av Johann Sebastian Bach innledes med paukene. Derimot vil bruk av «fullt batteri» og slagverk under kristne møter bare åpne opp for verdens larm og de åndskrefter som følger med, og vi må advare mot det. Forkynnelsen taper da sin kraft, og «hva samfunn har lys med mørke?» (2Kor 7:14). Guds Ånd trives best i stillheten. Alt det som ikke er underordnet de prinsipper som Gud har gitt oss, kan «forføre» oss, ja, til og med stå i den ondes tjeneste.

Når apostelen Paulus forteller kvinnene hvordan de bør kle seg og pynte seg, sier han: «Likeså skal kvinnene kle seg *sømmelig* og pynte seg i *ærbarhet* og med *måtehold*.» Det samme gjelder

Misjonsnytt

Forsamlingshuset

Det er stor glede i landsbyen Pampa Aceituno i Bolivia over at forsamlingshuset nå er kommet under tak. Alt finarbeid innvendig gjenstår, som flislegging på gulv, pussing av tak og vegger og innredning. Men de har allerede tatt bygget i bruk til søndagsskole, møter og undervisning.

Vi vil rette en stor takk til alle dere som har vært med og gitt gaver slik at dette kunne bli en realitet. Og det er en glede å kunne melde at midlene har kommet inn i takt med behovene. Det videre arbeidet vil for det meste skje på dugnad etterhvert.

Besøk

Marit og Ingar Gangås besøker Bolivia i oktober. De reiser 5. oktober og er etter planen tilbake 3. november. De er invitert til å være med på innvielsen av det nye senteret, og

vil også være med til de nye plassene Yamparaez og Lajas Tambo. I tillegg til planlegging og arbeid med litteratur og samtaler med de ansatte, er Ingar spurt om å ha møter og undervisning.

På grunn av korona-situasjonen lot det seg ikke gjøre å besøke arbeidet i Peru denne gangen.

La oss huske vennene i Bolivia og Peru, og vær gjerne med å be for turen og besøket!

Red.

selvsagt på alle livets områder. Her er ikke musikken unntatt. En anerkjent lege fra USA, som var ledende innenfor det vi kaller preventiv medisin, studerte rockemusikken i 30 år for å finne ut mer om dens virkninger. Han konkluderte med at det ikke er tvil om at denne musikken ødelegger mennesket både emosjonelt og fysisk.

Over halvparten av populærmusik-

ken har det vi kan kalle en avbrutt eller omvendt «anapestisk» rytme. Enkelt sagt kan vi si at den er motsatt av hjerterytmen. Denne rytmen rammer musklene slik at muskelkraften taper seg. Mange er ikke klar over at slik musikk kan gi store fysiske og psykiske plager.

Flere er også ukjent med hvor alvorlig det er å utsette seg for høy lyd, spesielt over lengre tid. Her må det ropes

et kraftig varsko, f. eks. når det gjelder høy musikk gjennom hodetelefoner. Lyd måles i desibel. Skalaen er logaritmisk og ikke aritmetisk slik tilfellet er for gradestokken. For hver 5. desibel, må du halvere tiden som er skadelig. For eksempel bør du ikke høre sammenhengende på lyden av en kraftig boremaskin i mer enn 15 minutter. Dersom du påvirkes av lyden av et jettfly som tar av, i mer enn 3,5 minutter, kan du skade ørene dramatisk. En vanlig samtale lager omtrent 60 desibel, en støvsuger kanskje 65 desibel eller noe mer, et tog som passerer, kan komme opp i om lag 75 desibel, mens jevn trafikkstøy fra biler gjerne ligger på 85 desibel. Til sammenligning avholdes det rockekonserter med et lydnivå på mellom 100 og 130 desibel. Når du vet at du ikke bør påvirkes i mer enn 7,5 minutter av et lydnivå på 120 desibel, skjønner du hvor skadelig disse konsertene er for hørselen. Ofte nærmer lyden seg smerteterskelen. På ca. 140 desibel er lyden så intens og smertefull at du ikke klarer å være i ro lenger, men må ut av lokalet. Mange av de unge i dag har en hørsel som tilsvarende en 70-åring. Men ikke nok med at *høyt* lydnivå skader hørselen. Det er også slik at musikk med «omvendt» rytme påvirker hørselen selv ved et lavere lydnivå.

Forskere har også påvist at bruk av alkohol, stoffmisbruk, tobakk, men også rockemusikk, forårsaker endringer i hjernen (inversion celebral) som gjør at mennesket blir avhengig av det som en burde forkaste, og forkaster og hater det gode som en burde like. Nikotin er et stoff som skaper avhengighet. En per-

son som er full av lungekreft, og som får høre av legen at han burde slutte å røyke, klarer ikke å la det være, for han er blitt avhengig av det. Slik er det også med rockemusikken. Selv sier de som lytter mest at de ikke lar seg påvirke av de holdningene som musikken fører med seg, men det er ikke sant. De er allerede så påvirket at de ikke lenger erkjenner at de er «fanget» under den. Jo mer de lytter til slik pervers musikk, jo mer får de en hjerne som er «hjernevasket» og et sinn som er «sinnssykt». I en slik situasjon nytter det lite å forkynne evangeliet. De er som «hypnotisert», de er ikke mottagelige for det. Profeten Mika (3:2) beskriver situasjonen slik: «Dere hater det gode og elsker det onde».

Vi har nevnt at verdens barn advarer de kristne. Det er slik som evangelisten Lukas skriver (16:8): «Herren roste den urettferdige forvalteren fordi han hadde skikket seg klokt. For denne verdens barn er klokere mot sin egen slekt enn lysets barn». En rockeartist har sagt: «Vi har bygd vår karriere på opprør». En annen sa før en konsert: «Vi er ikke kommet hit for å spille og synge, men for å *forkynne*». De ser på seg selv som «misjonærer», og har til hensikt å vinne *de omvendte* til sin religion, slik én har uttrykt det. For en del år siden ble det sagt at mormonerne hadde omvendt 25 000 personer til sin religion gjennom bevisst bruk av musikk. Hvor mange kan det være nå? Og en populær musiker har sagt at han gjennom sin musikk har et nytt evangelium å komme med, der det er hans egen hjerne som er sjefen. Men dette er ren og skjær humanisme,

Møtekalender

Oktober

1.-3. Steinsdalen

Finn-Widar Knutzen

5/10-3/11 Bolivia

Marit og Ingar Gangås

Peru utsatt pga. smittesituasjonen.

6.-10. Varhaug

Sighjørn Agnalt

9.-10. Årnes

Sigurd Brennsæter

15.-17. Mosvik

Tobias Fjell

19.-24. Østre Kvelde

Bjarne Gjuvsland, Asbjørn Fossli

23.-24. Langli

Per Bergene Holm

29.-31. Ersdalstun

Steinar Handeland med flere

November

5.-7. Herning (DK)

Per Bergene Holm

16.-21. Bibelkurs på Fossnes

*Informasjon og program, se på
www.nll.no*

tro på mennesket, ja, det er paganisme, det rene hedenskap. Bak denne opprørske musikken står satan, han som satte seg opp mot Gud og ville være sin egen gud. Mange tror at djevelen bare kommer som en sortkledd og fæl mann med horn og gaffel, men Bibelen advarer om at han også kommer som en lysets engel.

Han søker dem han kan oppsluke. Det mest alvorlige med Saul var at den onde ånd inntok ham: «Dagen etter kom det en ond ånd fra Gud over Saul. Han profeterte (under innflytelse av den onde ånden) inne i huset, og David spilte på harpen, som han pleide å gjøre hver dag. Saul hadde et spyd i hånden. Da kastet

Saul spydet og tenkte: Jeg vil støte det gjennom David og inn i veggen. Men David bøyde seg til side for ham to ganger. Saul var redd for David, for Herren var med ham, men han var *veket bort* fra Saul» (1Sam 18:10-12). Det endte med at Saul ble forkastet av Herren og gikk bortapt.

*Utdrag fra muntlige video-opptak
på spansk, oversatt og skriftlig
tilrettelagt ved Ingar Gangås.*

Leksjon 6 fortsetter i neste nummer.

Referat fra årsmøtet i NLL 2021

Av Øystein Laberget

Etter at årsmøtet ble avlyst i 2020 grunnet Covid-19, var det etterlenget da Reidar Heian kunne ønske velkommen til årsmøte på sommersamlingen på Fossnes 15. juli.

Innledningsvis ble Fredrik Thorbjørnsen og Martin Fjære valgt til møteledere. Olav Gangås ble valgt til protokollfører og Øystein Laberget som referent til «Lov og Evangelium».

Årsmøtet var i år todelt med en mat-pause mellom de to delene.

Jan Eirik Berre hadde andakt over teksten fra Matteusevangeliets 25. kapitTEL om de fem kloke og fem uforstandige jomfruer. De var alle bekjennende kristne, men det var først da brudgommen kom at de fem uforstandige oppdaget at de var uten olje på lampene. Tiden før Jesu gjenkomst er en søvnens tid. Brudgommen kom om

natten. Det er da det er mørkest. Det er en ubeleilig tid. Jesus vil komme overraskende på mange. Å våke er å holde seg til Guds ord og kjenne Jesus. Jan Eirik avsluttet med å minne om at det er gjennom Ordet Gud åpner våre øyne slik at vi kan holde oss våkne til han kommer.

Etter andakten minnet Lars Fossdal om de som var gått bort siden sist årsmøte. Han lyste fred over deres minne. De som ble nevnt var: Arne Otto og Sigrid Skutlaberg, Thea Marie Asdahl, Reidun Bergene Holm, Johanne Tomine og Gustav Bø, Tore Harestad, Otto Jacobsen, Eivind Berre og Karl Notøy.

Sigbjørn Agnalt hadde så en felles hilsen fra forkynnerne. Han minnet blant annet om Paulus sine ord: «For jeg har ikke holdt noe tilbake, men jeg har forkynt dere hele Guds råd».

Det var denne gang satt av en bolK i årsmøtet til informasjon om barne- og ungdomsarbeidet som NLL driver. Olav Fossdal informerte om barne- og ungdomsleirene på Haugli og Ersdals-tun, Reidun Irene Fossdal informerte om arbeidet med bibel- og andakts-videoene som legges ut på nll.no, og Anna-Marie Laberget informerte om barnebladet Nøkkelen.

Årsmeldingen fra Landsstyret ble opplest av Reidar Heian. Øvrige årsmeldinger ble ikke opplest, men det ble informert fra arbeidet på Bibelskolen,

Gaver fra utlandet

For de som ønsker det, er det mulig å overføre gaver direkte fra utlandet til NLL's konto i Sparebanken Sør, postboks 200, 4662 Kristiansand ved å benytte IBAN-nr.: NO9030001668516 og SWIFT (BIC): SPSON022

Moldova og Sør-Amerika.

Per Bergene Holm la fram regnskaps-tall for 2019 og 2020. Gaveinntektene er forholdsvis stabile, men i all hovedsak gis det via nettbank eller vipps. Gaver gitt i kollekt på foreningsmøter er betraktelig redusert.

Etter en matpause ble Landsstyrets forslag til lovendring i «Retningslinjer for valgnemda» vedtatt.

Dette var en presisering om at sekretær ikke kan velges som medlem i valgnemda.

Det var 32 stemmeberettigede til valget. Det nye Landsstyret består av følgende: Reidar Heian (ikke på valg), Dag Rune Lid (ikke på valg), Fredrik Thorbjørnsen (gjenvalg), Øystein Laberget (gjenvalg), Olav Fossdal (ny). Følgende varamedlemmer ble valgt inn: Olav Gangås (1. vara), Tobias Fjell (2. vara), Harald Fjære (3. vara).

Magne Ekanger og Tollef Fjære har vært revisorer til hovedkassen i en årrekke. Begge ønsket nå avløsning fra oppgaven, og Renate Thorbjørnsen og Ranveig Lie ble valgt til nye revisorer.

Til valgnemnda ble Sigbjørn Agnalt, Asbjørn Fossli (1. vara) og Lars Fredrik Ellingsen (2. vara) valgt. Fra før sitter Lars Fossdal og Martin Fjære. Martin Fjære vil forøvrig i kraft av sekretæroppgaven bli erstattet av 1. vara i valgnemdas møter.

Ingen saker ble fremmet under «Eventuelt».

Øystein Laberget, referent

Ny formann i Lekmannsmisjonen

Lekmannsmisjonens årsmøte, med valg av styremedlemmer, ble avholdt 15.07.21. Den påfølgende dagen var Landsstyret samlet til konstitusjon, og sammensetningen i styret ble som følger:

Formann: Fredrik Thorbjørnsen, Nestformann: Reidar Heian, Styremedlemmer: Øystein Laberget, Dag Rune Lid og Olav Fossdal. Martin Fjære er medlem i kraft av sin stilling som sekretær i misjonen. Olav Gangås ble valgt inn som 1. varamann og møter fast på styremøtene.

Vi vil benytte anledningen til å takke Reidar Heian for årene han har vært villig til å sitte med formannsvervet. Vi er takknemlige for arbeidet som er lagt ned og for ansvaret som han har båret i 11 år som landsstyreformann!

Vi vil også ønske Fredrik Thorbjørnsen velkommen som ny formann og minne misjonsfolket om å omslutte ham, og de øvrige i Landsstyret, i sine bønner.

*Martin Fjære
Sekretær i NLL*

Rapport fra Sør-Amerika

Av Ingar Gangås

«Ydmyk dere derfor under Guds veldige hånd, for at han skal opphøye dere i sin tid. Og kast all deres bekymring på ham, for han har omsorg for dere. Vær edrue, våk! Deres motstander går omkring som en brølende løve og søker noen han kan oppsluke. Stå ham imot, faste i troen! For dere vet at deres brødre rundt om i verden må gå igjen-nom de samme lidelser.»

1Pet 5:6-9

– Vi har ikke fortjent noe annet enn dette. Før Gud kan frelse oss, må han tukte og ydmyke oss. Uten det, blir det aldri noe behov for frelse. Det er lenge mellom hver gang vi hører rop om syndenes forlatelse. Jeg tror at Gud har en mening med disse urolighetene.

Omtrent slik falt ordene i samtale med en av medarbeiderne i Bolivia, midt i den mest spente tiden i forbindelse med presidentvalget i oktober 2019.

Politisk uro i Bolivia

Sittende president, fra den marxist-leninistiske venstresiden, hadde vært president i 14 år. Loven tillot ham ikke flere perioder, men han stilte likevel til valg. Og da han vant valget med knappest mulig flertall, og flere uregelmessigheter ble avslørt, måtte han motvillig «rømme» fra landet. Det ble uro i gatene, med generalstreik, veiblokkeringer og demonstrasjoner. Flere ble drept i sammenstøtene.

Det ble innsatt en midlertidig president fram mot nyvalg. Hun var fra den moderate høyresiden og markerte seg med en gang ved igjen å gi jøder adgang til riket samt oppheve visumplikt for amerikanere. Ganske tidlig avholdt hun et evangelisk møte i parlamentet. Bibelen, som den forrige presidenten hadde fjernet fra parlamentet, kom igjen på sin rettmessige plass!

Men så kom koronapandemien. Den forverret den økonomiske situasjonen, som var ganske skakkjørt fra før, med store utenlandslån under den forrige regjeringen.

Propagandaen fra sosialistene var hard fram mot nyvalg. Likevel var det overaskende for mange at de vant valget på nytt.

Det er fortsatt åpent for å drive misjon i landet til tross for de store spenningene. Men det haster med å gi dem evangeliet mens det ennå er frihet til det.

Medarbeiderne i Bolivia

De tre lønnede medarbeiderne, Gonzalo Ascarrunz, Joel Vera og René Villegas er ved godt mot og ber om at Gud må holde døren åpen for misjonsarbeid fortsatt.

Gonzalos helsesituasjon har vært bekymringsfull en periode. Sukker-syken tok seg opp og vi fant det klokt i en periode å dele hans arbeid mellom ham og kona, Carmen. Fra feb-

ruar 2020 gikk Gonzalo ned til 60 % stilling, mens Carmen begynte i 40 % som sekretær og regnskapsansvarlig. Allerede etter et halvt år med den nye arbeidsfordelingen ble Gonzalo merkbart bedre helsemessig, og han er nå i adskillig bedre form.

René ble rammet av korona og var tatt avsides en måned. Han har fortalt at han aldri før har vært så syk. Men han kom seg forholdsvis raskt. Han har nå ansvaret for arbeidet i landsbyen Pampa Aceituno, er med i oversettelsesarbeidet, taler av og til i sentrumsforsamlingen og det er mange som ringer eller oppsøker ham for samtaler og undervisning. En del av hans stilling er også avsatt til å reise rundt med litteratur og følge opp invitasjoner fra unådde områder. Det er stadig nye som ber om opplæring.

Joel har for det meste arbeidet med oversettelsen av den lille husandaktsboken til quechua. På grunn av koronapandemien har det ikke vært mulig å holde søndagsmøter i sentrumsmenigheten i Sucre i lange perioder. Talene ble imidlertid tatt opp og sendt via mobiltelefonene. Men så fikk hele familien korona. Kona, Graciela, var hardest rammet og ble innlagt på sykehus. Situasjonen var kritisk en stund, men nå har de alle kommet igjennom det og er snart restituerte. Joel har flyttet til utkanten av byen, et drabantstrøk som heter Lajas Tambo. Stedet er tidligere nevnt i en reportasje i Lov og Evangelium (nr. 2/2018), der Marit og undertegnede var med Joel på et husmøte. Nå vil Joel få ansvar for et arbeid i dette strøket.

Pampa Aceituno

Seks nye medlemmer ble innlemmet i forsamlingen i oktober 2019. Omlag 60 personer, med de tilreisende fra byen, var møtt opp for å være med på høytideligheten. Ei av de nye medlemmene, litt opp i årene, døde bare noen måneder etter, sannsynligvis med korona.

Primo Serrudo, Alberth Mamani og Amir Cayami er ulønnede medarbeidere og til god hjelp i Pampa Aceituno. Spesielt da koronapandemien gjorde at René ikke hadde lov til å besøke dem en periode, måtte de ta mer ansvar selv.

Det siste som har skjedd i Pampa Aceituno er at den nye landsbylederen, en mann på knapt 40 år, er blitt en kristen. Flere andre har begynt å komme på møtene.

Tomt og bygging

Tomta til forsamlingslokale ble byggeklar i slutten av 2019. Da det endelig var klart til å starte byggingen, kom koronapandemien. Da ble det en ventetid på nesten ett år. Først i oktober 2020 ble byggematerialer innkjøpt og arbeidskontrakter undertegnet. Nå er de ferdige med muren rundt tomta, møtesal, spisesal/lillesal og kjøkken. De har et sterkt ønske om rom for litteraturarbeidet, med kontor og lager, samt noe overnattingsplass for tilreisende. De tror at de skal klare å fullføre dette innen utgangen av året 2021.

Byggematerialene er sement, armering og rød teglstein og mye gjøres på dugnad. Den totale kostnadsrammen er på vel 600 000 kr.

Nye vil ha opplæring

Tre ektepar fra landsbyen Yamparaéz, ca. 45 minutters kjøring fra Sucre, har bedt om besøk og opplæring i den kristne tro etter å ha fått litteratur fra Såmannen. René besøker dem nå regelmessig. I påska 2021 hadde han tre møter på denne nye plassen og det var en trofast flokk på 15 tilhørere som møtte opp. De er quechuatalende, og det kommer godt med at René har quechua som sitt morsmål.

I mai 2021 besøkte Pastora og René fire nye landsbyer i et quechuaområde to til fire timers kjøring fra Sucre. René forteller at det er stor nød og fattigdom i området og at mange er åpne for evangeliet. De delte ut en god del litteratur, hadde flere samtaler og noen husmøter.

Rafael Veizaga og Cochabambadalen

Rafael blir snart 82 år, men er fortsatt ute med litteratur og har møter i distriktet der han bor. Han besøker arbeidet i Sucre av og til. En busstur av en natts varighet fra Cochabamba til Sucre er ikke noe for ham! Da har han også undervisning for våre medarbeidere og de to forsamlingene – i sentrum og i Pampa Aceituno.

Publikasjoner

Det var stort å se boken «Klar og usvikelig veiledning til fred» av Carl Olof Rosenius komme fra trykkeriet i 2 000 eksemplarer på spansk før vi reiste hjem ved avsluttet opphold. Halvparten ble sendt til Peru, og av dem fikk ELM i Arequipa 500 eksemplarer til spredning i deres arbeid. Boken har

allerede rukket å få en fin inngang – sammen med flere andre utgivelser det siste året.

De 2 000 første eksemplarene av Husandaktsboken forsvant fort. Et nytt opptrykk ble vedtatt allerede på slutten av 2019. Men medarbeiderne i begge land mente at vi burde spre så mye som mulig av «Veiledning til fred» først, før vi trykker den på nytt. Men når dette leses har den kommet på nytt i et opplag på 1 000 i Bolivia og 1 000 i Peru.

Sangboken ble godt mottatt. Den har nå fått sin Melodibok som UM har arbeidet med. I tillegg er alle sangene spilt inn (teknisk) på Mp3 som kan lastes ned på en App på telefonene. Slik kan de lære seg de melodiene som måtte være ukjente.

René tok initiativet til en sangbok på quechua. Han har samlet det «beste» som finnes av sanger på dette språket i samarbeid med Rafael (som er en kapasitet på området) og Joel. Det er ingen copyright på disse sangene, og boken er allerede trykt i 500 eksemplarer.

Bladet «Såmannen»

Gonzalo Ascarrunz er redaktør for bladet «El Sembrador» som utkommer med to nummer i året. Miguel Fuentes og Ingar Gangås er med i redaksjonsrådet.

Bladet inneholder oppbyggelige stykker, smakebiter fra bøkene, vitnesbyrd, informasjon om arbeidet og presentasjon av litteraturen som trykkes. Hvert nummer er på 12 sider og spres på nettet, i papirutgave og via mobiltelefon.

De sju første numrene er utlagt på Lekmannsmisjonens nettside sammen med «Lov og Evangelium» og barnebladet «Nøkkelen». På den måten håper vi også å nå spansktalende som bor her i Norge.

Skifte av presidenter i Lima

Det var uvanlig mange utskiftninger av presidenter i Peru i 2020. I løpet av en eneste uke i november ble det innsatt president hele tre ganger. Det skyldtes korrupsjon og anklager om bestikkelser. Det førte til massive protester og demonstrasjoner, spesielt i hovedstaden Lima.

I begynnelsen av juni var det nyvalg. De to med flest stemmer gikk videre til ny valgrunde. Etter seks ukers gransking av resultatet på grunn av påståtte uregelmessigheter – og tilnærmet dødt løp mellom de to fremste kandidatene – ble marxisten Pedro Castillo utropt som vinner. Han fikk bare 18 % av stemmene i første valgrunde. Castillo ønsker å bygge en sosialiststat. Han har varslet at han vil stramme grepet rundt mediene, og han vil legge ned grunnlovsdomstolen. Det blir spennende å se hva den nye politikken vil ha å si for misjonsarbeidet framover. Det er ingen tvil om at det haster med å nå ut med evangeliet – her som i Bolivia.

Arbeidet i Peru

Siden forrige årsmøte har Renán Alvis, sønnen til evangelist Eusebio Alvis, kommet inn i styret for Sámannen etter Damián Heredia. Miguel Fuentes ser ut til å være fri kreftdiag-

nosen. Han har arbeidet i 10 % stilling fra mars 2020.

En har vurdert å bare ha boklager i Peru, og konsentrere innsatsen mot Bolivia. Fremtiden for arbeidet i Peru må ses i lys av bemanningssituasjonen, mulighetene som åpner seg i områder som er lite nådd med evangeliet, behovene i Bolivia og økonomien i Lekmannsmisjonen. Det er en tankevekker at behovet for nybrottsarbeid er størst i Peru, som også har flest «unådde» områder.

Besøk og veien videre

Marit og Ingar Gangås var i Bolivia og Peru et halvt år, fra september 2019 til mars 2020, mesteparten av tiden i Bolivia, men med to tre-ukers opphold i Arequipa i forbindelse med ut- og hjemreise via Lima.

Dørene er åpne både i Bolivia og Peru. Det haster med å forkynne evangeliet, både gjennom bøker, forkynelse, undervisning og besøksturer.

Veien videre avhenger mye av misjonsgløden hjemme i Norge. Forbønn og givertjeneste er nødvendig for å kunne nå lenger ut. I tillegg trenger vi vitner og utsendinger som er villige til å gå – med kall fra Gud.

Til syvende og sist gjelder det å lytte til ham som er på tronen og har all makt i himmel og på jord. Dersom *han* åpner vei, hvem tør da å stå stille på torget?

Utdrag fra årsmelding 2019-21

Sko på føttene

Av Sigbjørn Agnalt

«Ha som sko på føttene den beredskap som fredens evangelium gir.»

Ef 6:15.

Sko på føttene er også en del av rustningen, det hører med til det å bli sterk i Herren og i hans veldige kraft. Sko er noe som vi trenger for vandringen, for livet som kristne i denne verden – til et liv med Jesus, i etterfølgelse av ham og som hans sendebud med livets ord til våre brødre og søstre i verden. «Som skrevet står: Hvor fagre deres føtter er som bringer fred, som bringer et godt budskap» (Rom 10:15).

Fredens evangelium

Men det er så mye og mange ting som vil hindre og stanse oss i dette livet med Jesus. Vi er svake og sårbare. «Her er så meget som gjør smerte, så titt i lønn min tåre fløt» (Sb 480). Skuffelser og urett fra andre gir sår, men enda mer det at vi selv svikter. Det er så alt for mye av synd og troløshet mot vår Herre som anklager og fordømmer og skaper fortvilelse og motløshet.

Vi kjenner oss igjen i det Sigvart Engeset skriver: «Ser du deg svart og urein, kjenner på syndig trå, dømd av ditt eige hjarta (...). Ber du så lite frukter, lite av gledesong, aldri du meir vil synda, småvar då gong på gong (...). Ser du så mange farer, kjenner deg veik og arm, argaste fiend' ber du, djupt i din egen barm» (Sb 465).

Men også dette er regnet med av ham som har gjort denne rustningen for oss. Det er noe han har gjort ferdig, som en beredskap. Sko på føttene, en beskyttelse og en styrke som gjør oss forberedt, satt i stand til og utrustet for livet og det som vil møte oss i denne verden. – *Den beredskap* som fredens evangelium gir.

Fredens evangelium, inn i vårt mørke. Det som er Guds løsning for oss til forsoning og frigjøring, til et liv i frihet og frimodighet i Jesus.

Han er vår fred

Dette fredens evangelium skriver Paulus om i Efeserbrevets andre kapittel (v.14-18): «For han er vår fred, han som gjorde de to til ett og brøt ned det gjerde som skilte dem, fiendskapet, da han ved sitt kjød avskaffet den lov som kom med bud og forskrifter. Dette gjorde han for i seg selv å skape de to til ett nytt menneske og slik stifte fred, og i ett legeme forlike dem begge med Gud ved korset, for der drepte han fiendskapet. Og han kom og forkynnte evangeliet om fred for dere som var langt borte, og fred for dem som var nær ved. For gjennom ham har vi begge adgang til Faderen i én Ånd».

Her holder Paulus sterkt og klart frem for oss en eneste, *han* – Jesus Kristus – er *vår* fred. På gresk er dette forsterket ved at det står – han *nemlig* er freden vår! Det er ham og ingen annen, heller ikke noe annet. Og nå står fred

som noe fritt og godt, det motsatte av det mørke og onde fiendskapet.

Nå fortsetter Paulus med å si noe om det som ikke er vår fred, og som aldri kan skape fred for oss. Det er den lov som kom med bud og forskrifter. Men er ikke bud og forskrifter noe godt? Vi leser hos profeten Jeremias (6:16): «Så sa Herren: Stå på veiene og se til. Spør efter de gamle stier. Spør hvor veien går til det gode, og vandre på den! Så skal dere finne hvile for eders sjeler».

Det er en betingelse her – vandre på den, gjøre etter dem – så skal dere finne hvile. «Men de sa: Vi vil ikke vandre på den» (v.16b). Det er dette som er fiendskapet: – vi vil ikke – ulysten og uviljen som aldri kan snus. «Kjødets (det vi er tvers igjennom) attrå er jo fiendskap mot Gud, for det er ikke Guds lov lydig, kan heller ikke være det» (Rom 8:6). Så bidrar ikke loven til fred, den blir årsak til mer fiendskap. For lovbrudd skaper skyld, og skyld skaper fordømmelse, og skyld som ikke betales, skaper mere fiendskap.

Dette er våre vilkår under loven, vi lever med et fiendskap mellom oss og Gud som vi verken kan eller vil forsone. Men også mellom oss mennesker oppstår det samme, vi har bud og forskrifter til hverandre. Vi har så mange «du skall!» som møtes med: «vi vil ikke». Vi opplever urett og gjør urett, og det er årsak til så mange sår, sår som ikke kan gro, så mye vondt, så mye fiendskap. Og her er djevelen aktiv for å få oss bort fra livet med Jesus.

Men løsningen er ikke mer bud og forskrifter, det er han som er vår fred.

Han avskaffet loven, og det gjorde han ved å sette seg selv inn i stedet for den. Da ble den som krever alt byttet ut med han som gir alt. Han avskaffet – i seg selv.

I seg selv

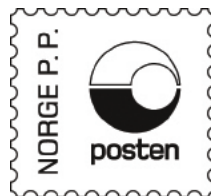
Vi møter to uttrykk: For i seg selv å skape de to til ett *nytt menneske* – det er frigjøring gjennom nyskapelse eller gjenfødelse. – Og i ett legeme (seg selv) *forlikte dem* begge med Gud, ved korset, det er forsoningen. Og slik stiftet han fred og drepte fiendskapet. For oss – i *ham*. Han er vår fred, han skapte fred mellom oss og Gud på to plan kan vi si.

«Han utslettet skyldbrevet mot oss, som var skrevet med bud, det som gikk oss imot. Det tok han bort da han naglet det til korset!» (Kol 2:14). Så sier fredens evangelium: «Din misgjerning er tatt bort, og din synd er sonet (Jes 6:7). Så er livet med Jesus dette: «Kjære på Jesus sjå! Nåde han deg forkynner, blodet hans rann for deg, då han for dine synder vandra den tunge veg» (Sb 465).

Videre ser vi i Efeserbrevets andre kapittel (v.10): «For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud forut har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem». Vi er hans verk – skapt i Kristus Jesus – en ny skapning – til gode gjerninger. Da er vi et nytt menneske, til et liv *med* Gud (fred), ikke *mot* Gud (fiendskap).

Det er dette fredens evangelium vi skal få gå, stå og leve i. Det gjelder også i forhold til vår neste, fredens evangelium frigjør til et liv i Jesus – for vår neste.

L&E

Returadresse:
Lov og Evangelium
Skreåvegen 90,
4440 Tonstad

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseendring!

Den store, hvite flokk

Av Av Ole Hallesby

«Deretter så jeg – og se: En stor skare som ingen kunne telle, av alle folkeslag og stammer og folk og tungemål. De stod for tronen og for Lammet, kledd i lange hvite kjortler, og med palmegrener i sine hender.»

Åp 19:13

Det er Allehelgendagsteksten disse ordene er tatt ifra. Guds stridende kirke her nede vender sine øyne opp mot den triumferende.

Vi takker Gud for dem som har seiret og har palmegrenen i sin hånd. Vi har visst alle noen av våre kjære der oppe. Og vi takker Gud for dem, selv om takken blandes med tårer.

Og vi takker Gud fordi skaren er så stor at ingen kan telle dem. Vi er ikke vant til så store tall. På *denne* jord er vi alltid den *lille* flokk. Først når vi samles fra alle tider og alle ætter, får vi se den store hvite flokk, som tusen berge full av snø. De er alle ferdige med den store trengsel.

Men vi er ikke ferdige. Og i dag vil Herren trøste sine trette vandringsmenn. –Salige er dere som gråter, for dere skal

le! sier han. Salige er de som er på vei til det evige gjestebud, selv om veien er smal og steil, og tornene stikker din fot.

Salig er du som er elsket av Gud, selv om menneskene smiler og spotter og forfølger deg. De der oppe har lidd som du.

*Her gikk de under stor forakt,
men se dem nå i deres prakt
for tronen stå
med kronen på
i himlens prestedrakt.
Sant er det, i så mangen nød
en tårestrøm på kinnen fløt.
(854:2a. H. A. Brorson, 1765)*

Trette venn! Sett deg nå litt på veiens kant og hvil ditt trette hjerte. Se opp! Og takk din frelser, som brøt veien for deg med sitt blod. Han gleder seg over hvert skritt du tar. Og venter på den stund da du lukker ditt øye her for å slå det opp til evig undring i Guds himmel. O, Gud skje lov!

*Fra andaktsboken
«Daglig fornyelse»
Lutherstiftelsens Forlag, Oslo 1969*